

Сніг

Тетяна Даніленко

Я втіху віднайду і в холодах зимових,
Лише, щоб чистий сніг не танув до весни.
Думкам довірю суть сердечної розмови,
Хай світлом білий сніг виблискує мені.

Чи розглядали ви мереживо сніжинки?
Ви чули?.. Але ні, іде нечутно сніг.
Застелить всі шляхи і потайні стежинки,
І ляже до весни пробаченням за гріх...

Схоронить, знаю, все, чим осінь наболіла —
Її дощі та сум, з нечутним вже "прости"...
Пожухлий помаранч прикриють білі крила,
Йому вмирати там ще довго — до весни...

Спокійно від снігів і на душі світліше,
Сніжинка креслить шлях від неба до землі,
Надію хай мою зимовий сон колише,
Що в землю не піду,
як сніг в кінці зими...

15.12.2025

Ілюстрація — картина Віктора Зарецького "Зимовий ліс", 1987

